

Bruxelles, den 1.10.2015
COM(2015) 480 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal
forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapperet og ureguleret fiskeri

1. INDLEDNING

Ulovligt, urapperet og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) fører til nedfiskning af bestande, ødelægger marine levesteder, sætter fødevarerens sikkerhed på spil, stiller ærlige fiskere urimeligt dårligt i konkurrencen og svækker kystsamfundene, særlig i udviklingslandene. IUU-fiskeri udgør en alvorlig miljøtrussel for fiskebestandene og kan føre til et sammenbrud i fiskeriet. Det skønnes, at den samlede værdi af IUU-fiskeri er på mindst 10 mia. EUR om året¹. Der fanges mellem 11 og 26 mio. tons fisk ulovligt hvert år, hvilket svarer til mindst 15 % af fangsterne på verdensplan. Der går således betydelige ressourcer, indtægter og fødevarer tabt, og fiskeriets eksistensgrundlag trues. IUU-fiskeriet er en alvorlig trussel mod menneskerettigheds- og sikkerhedssituationen, sikkerheden på havet samt de økonomiske aktiviteter og samhandelen, både til havs og på land.

Visse stater manglende opfyldelse af deres forpligtelser og ansvar som flagstat i henhold til folkeretten har betydet, at det internationale samfund har fundet på innovative måder at tackle problemet på. I henholdsvis 1995 og 2001 vedtog De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri og en international handlingsplan, der tager sigte på at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapperet og ureguleret fiskeri (IPOA-IUU), som blev starten på et nyt internationalt engagement i bæredygtig udnyttelse af de marine ressourcer. Ved disse ikke-bindende retsakter etableres der inden for rammerne af de internationale fiskeriregler, særlig FN's havretskonvention af 1982 (UNCLOS) og FN's aftale af 1995 om fiskebestande (UNFSA), et sæt regler og værktøjer til bekæmpelse af IUU-fiskeri. I henhold til disse bestemmelser har alle stater pligt til at vedtage passende foranstaltninger med henblik på at sikre en bæredygtig forvaltning af de marine ressourcer og til at samarbejde om at opnå dette. Derudover vedtog FAO i 2009 en aftale om havnestatsforanstaltninger (PSMA), der ligeledes tager sigte på at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapperet og ureguleret fiskeri. Formålet med aftalen er ved hjælp af harmoniserede foranstaltninger at tilvejebringe et styrket multilateralt samarbejde om bekæmpelsen af IUU-fiskeri og at hindre IUU-fiskevarer i at nå frem til markedet. De regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) har også udarbejdet foranstaltninger, der tager sigte på at bekæmpe IUU-fiskeriet, som f.eks. fangstdokumentationsordninger², udvidede flagstatsforpligtelser og IUU-lister³.

I forbindelse med FN's mål for bæredygtig udvikling har FN tillige anerkendt betydningen af at bekæmpe IUU-fiskeri som et af de spørgsmål, der skal tages fat på under målet for bevarelse og

---

¹ Agnew *et al.* (2009) PLoS ONE 4(2): e4570.

² Med hensyn til RFFO'ernes fangstdokumentationsordninger henvises der til bilag V til Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009 (EUT L 280 af 27.10.2009, s. 1), som vedrører fangstdokumentationsordninger, der er vedtaget af RFFO'erne, og som anses for at opfylde kravene i IUU-forordningen.

³ Med hensyn til RFFO'ernes IUU-fartøjslister henvises der til del B i bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 468/2010 som senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 1296/2015 (EUT L 199 af 29.7.2015, s. 12).

bæredygtig udnyttelse af havene og de marine ressourcer med henblik på en bæredygtig udvikling⁴.

Den Europæiske Union er kontraherende part i UNCLOS, UNSFA og PSMA og er medlem eller samarbejdende ikke-medlem af seks RFFO'er med ansvar for tunfisk⁵ og 11 med ansvar for andre fisk⁶.

Eftersom IUU-fiskeri er et så omfattende og presserende problem, besluttede EU at styrke sine tiltag og har vedtaget yderligere foranstaltninger med udgangspunkt i de gældende internationale regler. I 2008 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-forordningen)⁷, som trådte i kraft den 1. januar 2010. I 2009 vedtog Kommissionen gennemførelsesbestemmelser til IUU-forordningen⁸.

Det fremgår af IUU-forordningen, at hvert land, uanset om det er en medlemsstat eller et tredjeland, skal opfylde sine internationale forpligtelser som flag-, havne-, kyst- eller afsætningsstat. IUU-forordningen er en gennemskuelig og ikke-diskriminerende retsakt, som finder anvendelse på alle fartøjer, der udnytter fiskeressourcerne kommercielt med henblik på afsætning af varerne på EU-markedet, og på alle EU-borgere, der deltager i fiskeri, uanset hvilket flag der fiskes under. IUU-forordningen tager sigte på at forebygge, afværge og standse handelen med varer, der stammer fra IUU-fiskeri, på EU-markedet.

For at realisere disse mål har EU indført en række ordninger, som skal forbedre sporbarheden og lette kommunikationen og samarbejdet mellem EU, medlemsstaterne og tredjelands tillige med RFFO'erne. Der er bl.a. tale om EU's fangstdokumentationsordning, ordningen med gensidig bistand medlemsstaterne imellem, proceduren for samarbejde med tredjelands og ordningen med opstilling af lister over IUU-fartøjer.

Ved at bekæmpe IUU-fiskeri både i og uden for EU beskytter EU de ressourcer, der er selve eksistensgrundlaget for mange mennesker, samtidig med at udviklingen af den lovlige fiskerisektor fremmes, og der skabes lige vilkår. EU's indsats består bl.a. i bestræbelser på at hæve standarden for fiskeriforvaltning både i tredjelands og i medlemsstaterne.

I tillæg til indsatsen mod IUU-fiskeri på politisk plan har EU udarbejdet og gennemført en række politiske tiltag vedrørende bæredygtig forvaltning af andre naturressourcer, som f.eks. tømmer⁹ og vilde dyr¹⁰.

---

⁴ Se mål 14.4 på følgende websted: <https://sustainabledevelopment.un.org/sdgsproposal.html>.

⁵ Der findes en detaljeret liste på følgende websted: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/rfmo/index_en.htm.

⁶ Der findes en detaljeret liste på følgende websted: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/rfmo/index_en.htm.

⁷ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

⁸ Kommissionens forordning (EF) nr. 1010/2009 (EUT L 280 af 27.10.2009, s. 1).

⁹ Se Forest Law Enforcement, Governance and Trade (FLEGT) Action Plan (handlingsplanen for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet) på følgende websted: <http://www.euflegt.efi.int/flegt-action-plan>.

¹⁰ Hvad angår EU's indsats mod ulovlig handel med vilde dyr henvises til meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om EU's strategi for bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter (COM(2014) 64 final af 7.2.2014) og Kommissionens arbejdsdokument med et resumé af svarene på høringen af de berørte parter om nævnte strategi (Commission Working Document on summary of the Responses to the Stakeholders Consultation on the EU Approach against Wildlife Trafficking) (SWD(2014) 347 final af 26.11.2014).

Ifølge IUU-forordningens artikel 55 skal medlemsstaterne aflægge rapport til Kommissionen om forordningens anvendelse. Kommissionen skal derefter på grundlag af disse rapporter og egne observationer aflægge rapport til Rådet og Europa-Parlamentet.

Fem år efter, at IUU-forordningen er trådt i kraft, kan der iagttages en række håndgribelige resultater. I denne meddelelse gives en kort beskrivelse af IUU-forordningens vigtigste resultater¹¹. I undersøgelsen af medlemsstaternes gennemførelse af forordningens bestemmelser, findes der mere udførlige statistiske oplysninger om bl.a. inspektion og kontrol af landinger og omladninger, fangsttæster, import, eksport og reeksport, anvendelse af it-systemer, sanktioner, samarbejde og uddannelses- og oplysningsaktiviteter¹².

2. IUU-FORORDNINGENS VÆSENTLIGSTE RESULTATER

Indsatsen mod IUU-fiskeriet har været en politisk prioritet for EU i de seneste år. EU's indsats mod IUU-fiskeriet kan deles op på 4 indbyrdes forbundne nøgleaktiviteter: samarbejde med medlemsstaterne, samarbejde med tredjelande, undersøgelser af formodede IUU-fartøjer og samarbejde på internationalt plan og med de berørte parter. På samtlige områder har EU fokuseret på at skabe et miljø, der tilskynder til positive ændringer ved hjælp af strukturreformer, hvor identifikation (som ikke-samarbejdende) af lande, virksomheder og fysiske personer er sidste udvej.

2.1. SAMARBEJDET MED MEDLEMSSTATERNE

➤ Medlemsstaterne og deres ansvar som flagstater

Samtidig med IUU-forordningen trådte der to andre vigtige EU-retsakter i kraft, nemlig kontrolforordningen¹³ og forordningen om fiskeritilladelser¹⁴. Disse retsakter førte til en omfattende reform af EU's kontrolordning, idet de sikrer, at der ikke skelnes mellem EU-fartøjer der udøver deres aktiviteter i EU-farvande, og EU-fartøjer, der udøver deres aktiviteter i tredjelandfarvande. Kommissionen har lagt mange kræfter i at fremme gennemførelsen af alle tre forordninger, således at medlemsstaterne opfylder deres ansvar som flagstater, ligesom det forventes af tredjelande.

➤ Medlemsstaterne og deres ansvar som havnestater

IUU-forordningen udgør et solidt grundlag for EU-medlemsstaternes gennemførelse af havnestatsforanstaltninger, således at risikoen for, at der landes IUU-fiskevarer direkte i EU, mindskes. Ifølge IUU-forordningen har tredjelandsfartøjer kun adgang til udpegede havne, og der gælder strenge regler for disse fartøjers anvendelse af havnene. I 2012 og 2013 inspicerede medlemsstaterne knap 1 500 fiskerifartøjer i deres havne. I forbindelse med disse inspektioner blev der konstateret en række overtrædelser bl.a. i form af fejl i landingsopgørelser, fejlregistrering af oplysninger i fartøjernes logbøger, manglende overholdelse af havnestatsforanstaltninger, f.eks. manglende fremsendelse af meddelelse om anløb af havn eller landing uden tilstedeværelse af en kontrollør.

---

¹¹ På følgende websted findes der detaljerede regler om bekæmpelsen af IUU-fiskeri med retsakter, forklaringer og pressemateriale: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/illegal_fishing/index_en.htm.

¹² http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/studies/iuu-regulation-application/index_en.htm.

¹³ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

¹⁴ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33.

Den grundige inspektion af landinger og omladninger fra tredjelandsfartøjer i EU-havne har ført til en række ændringer. Et nævneværdigt eksempel er havnen i Las Palmas, hvor de spanske myndigheder har ført streng kontrol med fiskevarer, der stammer fra "højrisikofiskeriet" i Vestafrika, hvilket har medført en væsentlig reduktion i landingerne af fiskevarer fra IUU-fiskeri.

➤ **Medlemsstaterne og deres ansvar som afsætningsstater**

IUU-forordningen indeholder bestemmelser, der sætter medlemsstaterne i stand til at føre kontrol med importen til EU og overvåge handelen med varer, der stammer fra fiskeriet uden for EU's farvande. Ved at anvende og dele oplysninger fra fangsttæster og handelsoplysninger har medlemsstaternes myndigheder forbedret kontrollen med importvarer. Denne viden danner et solidt grundlag for en effektiv risikoanalyse, der sætter myndighederne i stand til bl.a. at vurdere, om et specifikt importmønster giver mening ud fra et fiskeriøkonomisk synspunkt. Effektiv risikoanalyse er af afgørende betydning, når man tager omfanget af fiskevareimporten i betragtning. I perioden 2010-2013 modtog medlemsstaterne over 810 000 fangsttæster og 108 000 forarbejdningserklæringer og sendte mere end 6 400 anmodninger om verifikation.

IUU-forordningens bestemmelser giver mulighed for at afslå import, hvis det i forbindelse med en medlemsstats verifikation konstateres, at vareparti stammer fra IUU-fiskeri. Siden 2010 har medlemsstaterne afslået import af over 200 partier importvarer. Årsagerne til afslagene er bl.a.: falske, ugyldige, fejlbehæftede eller ufuldstændige fangsttæster, manglende overholdelse af nationale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationers bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, herunder kvoter, ulovlig omladning til havs, fangster taget af fiskerfartøjer, der ikke er opført på listen over fartøjer med tilladelse til at udøve deres aktiviteter i det relevante RFFO-område, eller manglende samarbejde eller utilstrækkelig indsats fra flagstatens side, som har ansvaret for at kontrollere fangsten.

For at sikre en effektiv kontrol, har medlemsstaterne styrket deres samarbejde internt mellem de myndigheder, der deltager i kontrollen ved grænserne, f.eks. toldmyndighederne, veterinærmyndighederne og fiskeriministerierne, som skal samarbejde om at beskytte EU-markedet mod varer fra IUU-fiskeri.

➤ **Samarbejdet medlemsstaterne imellem**

IUU-forordningen fremmer samarbejdet medlemsstaterne imellem med henblik på at bekæmpe IUU-fiskeriet. Ordningen med gensidig bistand sætter medlemsstaterne i stand til at gøre hinanden opmærksomme på transaktioner, der formodes at omfatte IUU-fiskevarer, og Kommissionen kan anvende den til at sende alarmmeddelelser og oplysninger til alle medlemsstaterne. Kommissionen har siden 2010 sendt over 160 alarmmeddelelser til medlemsstaternes myndigheder for at bede dem kontrollere og inspicere bestemte risikosituationer og for at bede dem undersøge formodede IUU-fiskeriaktiviteter. Medlemsstaterne udveksler oplysninger i tilfælde, hvor der gives afslag på import af et parti, og de målretter deres kontrol af fiskerfartøjer, operatører og importaktiviteter. Der blev f.eks. sendt sådanne meddelelser til medlemsstaterne i forbindelse med tredjelandsfiskerfartøjers manglende overholdelse af reglerne under fiskeri i de vestafrikanske farvande. Som følge heraf idømte en række kyststater bøder på godt 4,2 mio. EUR i alt. Et andet konkret eksempel vedrører falske licenser udstedt af et tredjeland, som førte til inddrivelse fra det pågældende tredjeland af over 2 mio. EUR i licensafgifter.

2.2. SAMARBEJDET MED TREDJELANDE

Ifølge de internationale regler har alle stater pligt til at vedtage passende foranstaltninger og til at samarbejde om at opnå en bæredygtig forvaltning af de marine ressourcer. Begrebet flagstats- og kyststatsansvar er løbende blevet styrket i den internationale fiskerilovgivning og opfattes i dag

som en due diligence-forpligtelse, dvs. at landet er forpligtet til at gøre sit yderste for at forhindre IUU-fiskeri, hvilket omfatter pligt til at indføre de nødvendige administrative foranstaltninger og håndhævelsesforanstaltninger til at sikre, at fiskerfartøjer, der fører landets flag, landets statsborgere og fiskerfartøjer, der udøver deres aktiviteter i landets farvande, ikke deltager i aktiviteter, som er i strid med de gældende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af de marine biologiske ressourcer, og til i tilfælde af overtrædelser at høre andre stater og samarbejde med dem om at undersøge og - om nødvendigt - idømme sanktioner, der er tilstrækkeligt strenge til at have en afskrækkende virkning og til at fratage lovovertræderne gevinsterne ved deres ulovlige aktiviteter.

Ved IUU-forordningen indføres der bestemmelser og metoder, der skal sikre, at alle lande opfylder disse forpligtelser vedrørende IUU-fiskeri og fiskeriforvaltning. Med bestemmelserne om flagstatsmeddelelser, fangstatter og identifikation af ikke-samarbejdende tredjelande råder EU over en række effektive værktøjer til at styrke indsatsen mod IUU-fiskeriet på globalt plan i samarbejde med tredjelande.

EU anvender foranstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri, som et middel til at hjælpe tredjelande med at løse deres fiskeriforvaltningsproblemer. EU bestræber sig på gennem dialog, samarbejde, teknisk bistand og udviklingsbistand at bistå tredjelande, også udviklingslande, med at stramme op på deres politikker og regler, idømme lovovertrædere tilstrækkeligt afskrækkende sanktioner, forbedre bevarelsen af og udnytte de marine ressourcer mere bæredygtigt samt give fiskersamfund og ærlige operatører bedre vilkår. Kommissionen har i de seneste år haft den fornøjelse at hjælpe flere tredjelande med at gennemføre grundlæggende ændringer i deres fiskeripolitik, f.eks. i form af ændringer i deres lovgivning, kapacitetsopbygning og forbedret overvågning og kontrol. Disse lande har taget ansvar for reformerne og har bragt deres fiskeriforvaltning i overensstemmelse med de gældende internationale retsnormer.

➤ **Forbedret sporbarhed for import af fiskevarer fra havfiskeri**

EU's fangstattestordning blev indført for at forbedre sporbarheden gennem hele produktionskæden fra net til bord for alle fiskevarer fra havfiskeri, som importeres til eller eksporteres fra EU. Fangstattestordningen danner grundlaget for samarbejdet med tredjelandene. Indtil nu har 91 lande givet meddelelse om, hvilke myndigheder der er kompetente til at validere fangstatter, som krævet i IUU-forordningen, og anvender EU's fangstattestordning i forbindelse med eksport til EU¹⁵.

Som led i evalueringen har Kommissionen sammen med EU-Fiskerikontrolagenturet (EFCA) analyseret stikprøver af fangstatter fra tredjelande for at afdække eventuelle svagheder og mangler i deres valideringsystem. Konstateres der sådanne svagheder eller mangler, kan Kommissionen på anmodning tilbyde uddannelse og kapacitetsopbygning til disse tredjelande, hvorved der sikres en løbende forbedring af deres systemer til validering af fangstatter¹⁶. Desuden har en række tredjelande indført moderne it-systemer til krydskontrol af de data, der er nødvendige for at kunne validere fangstatterne, og nogle har også indført afsætningsstatsforanstaltninger (som f.eks. nationale fangstattestordninger) som anbefalet i FAO's internationale handlingsplan mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IPOA-IUU).

---

¹⁵ Listen over tredjelande, der i overensstemmelse med IUU-forordningen har givet meddelelse om de kompetente myndigheder, findes på: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/illegal_fishing/info/flag_state_notifications_en.pdf.

¹⁶ Der er gennemført uddannelses- og kapacitetsopbygningstiltag i Filippinerne, Curaçao, Kap Verde, Ghana, Papua Ny Guinea, Salomonøerne og Korea.

➤ **Styrkelse af fiskeriforvaltningen gennem dialog**

Det primære formål med EU's politik til bekæmpelse af IUU-fiskeri er at arbejde sammen med tredjelande om at tilskynde til en ændring af adfærden og styrke fiskeriforvaltningen. Der kan indledes dialog, når der er foretaget en vurdering af, om tredjelandet overholder sine forpligtelser som flag-, kyst-, havne- eller afsætningsstat, og hvilken indsats landet har gjort for at hindre IUU-fiskeri, idet der tages hensyn til landets udviklingstrin samlet set.

Kommissionen har indtil nu indledt dialog med næsten 50 lande. Dialogprocessen, der bl.a. indbefatter besøg i landet og møder, har ført til lovgivningsmæssige og administrative reformer i mere end 15 lande. Blandt de håndgribelige resultater af dette samarbejde med tredjelande kan nævnes en bedre forvaltning, herunder navnlig: ændret lovgivning, vedtagelse af nationale handlingsplaner i tråd med FAO's internationale handlingsplan mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IPOA-IUU), strengere sanktioner, tættere samarbejde, bedre koordinering og inddragelse af de forskellige relevante myndigheder og politisk vilje til at bekæmpe IUU-fiskeriet på højeste plan. Dialogprocessen har dannet ramme om landenes indsats for at styrke overvågningen og kontrollen generelt ved at forbedre overvågningen af fiskeriaktiviteterne og anvende kravene vedrørende fartøjsovervågningssystemet (FOS) på både lokalt fiskende flåder og højsøflåden og ved at stramme op på inspektions- og kontrolaktiviteterne.

➤ **Meddelelse om eventuel identifikation ("gult kort")**

I de tilfælde, hvor det ikke har været muligt at løse de konstaterede mangler gennem en dialog med et tredjeland, har Kommissionen underrettet det pågældende tredjeland om, at det risikerer at blive identificeret som et ikke-samarbejdende land, når det gælder bekæmpelsen af IUU-fiskeri (**meddelelse om eventuel identifikation, jf. artikel 32, det såkaldte "gule kort"**). Kommissionen har for hvert af de 18 tredjelande, der indtil dato har fået et gult kort, foreslået skræddersyede foranstaltninger, som tager sigte på at rette op på de konstaterede mangler inden en bestemt frist. Denne procedure udstikker rammerne for et samarbejde om at opnå en bedre forvaltning af fiskeriet.

Kommissionens tiltag i forbindelse med gule kort, røde kort og ophævelse af de dermed forbundne foranstaltninger samt fjernelse fra listen over ikke-samarbejdende tredjelande foregår primært på grundlag af en undersøgelse af de foranstaltninger, som det pågældende tredjeland har truffet. Det undersøges, om der foregår IUU-aktiviteter fra fartøjer, der fører det pågældende lands flag, om der foregår IUU-aktiviteter i det pågældende lands farvande, hvilke markedsaktiviteter (forarbejdning og eksport) og havneaktiviteter der foregår, det vurderes, om landet overholder internationale aftaler og bløde lovgivningsinstrumenter, herunder RFFO'ernes foranstaltninger, om der er vedtaget retshåndhævelsesbestemmelser (herunder en undersøgelse af de retlige og administrative bestemmelser, der er indført), og om landet har truffet konkrete foranstaltninger over for IUU-aktiviteter (også en vurdering af, om eventuelle sanktioner er tilstrækkeligt afskrækkende), og hvilken status landet har som udviklingsland.

Proceduren i artikel 32 om underretning af tredjelande om risikoen for, at de vil blive identificeret som ikke-samarbejdende tredjelande (det gule kort) blev indledt over for Belize, Cambodja, Fiji, Guinea, Panama, Sri Lanka, Togo og Vanuatu i november 2012¹⁷, over for Curaçao, Ghana og Korea i november 2013¹⁸, over for Filippinerne og Papua Ny Guinea i juni

---

¹⁷ EUT C 354 af 17.11.2012, s. 1.

¹⁸ EUT C 346 af 27.11.2013, s. 26.

2014¹⁹, over for Salomonøerne, Tuvalu, Saint Kitts og Nevis og Saint Vincent og Grenadinerne i december 2014²⁰ og over for Thailand i april 2015²¹.

Lande, der har fået det gule kort, og som har vist, at de har gjort fremskridt i overensstemmelse med de foreslåede foranstaltninger, fik - i det omfang, det var nødvendigt - ekstra tid til at gennemføre reformerne. I jul 2013 forlængede Kommissionen fristen for Fiji, Panama, Sri Lanka, Togo og Vanuatu som følge af de fremskridt, der var opnået indtil da, for at give dem tilstrækkelig tid til at vedtage ændringer af retsregler og øge kapaciteten til at kontrollere fiskeriet i overensstemmelse med de internationale krav. I juli 2014 fik Curaçao, Ghana og Korea ligeledes forlænget fristen, og det samme gælder for Filippinerne og Papua Ny Guinea (februar 2015) og Ghana og Curaçao (marts 2015).

➤ **Identifikation ("rødt kort")**

I de tilfælde, hvor et land, der har fået et gult kort, ikke har løst problemerne med IUU-fiskeri i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, har Kommissionen identificeret det pågældende land som et ikke-samarbejdende tredjeland, når det gælder bekæmpelsen af IUU-fiskeri (**identifikationsproceduren i artikel 31, det såkaldte "røde kort"**) og har foreslået Rådet at sætte landet på listen over ikke-samarbejdende lande (**listeproceduren i artikel 33**). Identifikation og efterfølgende opførelse på listen over ikke-samarbejdende tredjelande fører til handelsforanstaltninger, f.eks. forbud mod import til EU af fiskevarer fra et ikke-samarbejdende land og forbud mod, at EU-fartøjer udøver deres aktiviteter i ikke-samarbejdende tredjelandes farvande.

Der blev i november 2013 indledt **identifikationsprocedure** over for Belize, Cambodja og Guinea²² og i oktober 2014 over for Sri Lanka²³. I marts 2014 blev **listeproceduren** (ved rådsafgørelser) afsluttet for Belize, Cambodja og Guinea²⁴, og proceduren for Sri Lanka blev afsluttet i januar 2015²⁵.

Identifikationsproceduren medfører anvendelse af artikel **18, stk. 1, litra g**), dvs. at medlemsstaterne skal afslå import af fiskevarer fra havfiskeri fra identificerede lande, som er omfattet af en fangsttæst, der er valideret fra og med den dato, hvor Kommissionens gennemførelsesafgørelse træder i kraft. Listeproceduren medfører fra den dato, hvor Rådets gennemførelsesafgørelse træder i kraft, handelsforanstaltninger som fastsat i artikel 38, bl.a. forbud mod import, afvisning af fangsttæster, forbud mod køb af fiskerifartøjer, forbud mod omflagning af fiskerifartøjer, forbud mod charteraftaler, forbud mod eksport af EU-fiskerifartøjer, forbud mod private handelsaftaler med EU-statsborgere, forbud mod fællesfiskeri med fartøjer, der fører en medlemsstats flag, eventuel ophævelse af gældende bilaterale fiskeriaftaler eller fiskeripartnerskabsaftaler, og/eller indstilling af forhandlingerne om indgåelse af bilaterale fiskeriaftaler eller fiskeripartnerskabsaftaler.

➤ **Ophævelse af det gule kort og fjernelse fra listen ("grønt kort")**

---

¹⁹ EUT C 185 af 17.6.2014, s. 2 og s. 17.

²⁰ EUT C 447 af 13.12.2014, s. 6, 16 og 13, EUT C 453 af 17.12.2014, s. 5.

²¹ EUT C 142 af 29.4.2015, s. 7.

²² EUT C 346 af 27.11.2013, s. 2.

²³ EUT L 297 af 15.10.2014, s. 13.

²⁴ EUT L 91 af 27.3.2014, s. 43.

²⁵ EUT L 33 af 10.2.2015, s. 15.

Dialogen fortsætter gennem samtlige stadier i proceduren. I de tilfælde, hvor lande der har fået det gule eller røde kort eller er blevet opført på listen over ikke-samarbejdende tredjelande, har truffet konkrete foranstaltninger til at opnå vedvarende forbedringer af deres indsats mod IUU-aktiviteter, har Kommissionen ophævet det gule kort eller foreslået Rådet at fjerne disse lande fra listen, alt efter, hvor i proceduren landet befandt sig (det såkaldte "grønne kort").

I oktober 2014 ophævede Kommissionen det gule kort for Fiji, Panama, Togo og Vanuatu, eftersom disse lande har gennemført strukturelle reformer i deres fiskeriforvaltning og givet en troværdig garanti for, at reformerne rent faktisk vil blive gennemført²⁶. I december 2014 fjernede Rådet Belize fra listen over ikke-samarbejdende tredjelande, efter at landet havde ændret sin fiskeriforvaltningsordning og indført konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af IUU-fiskeri²⁷. I april 2015 ophævede Kommissionen det gule kort for Korea og Filippinerne, eftersom disse lande har gennemført omfattende strukturelle reformer i deres fiskeriforvaltning og givet en troværdig garanti for, at reformerne rent faktisk vil blive gennemført²⁸.

➤ **Støtte til tredjelande**

For at opnå varige forbedringer er det ofte nødvendigt med uddannelse og kapacitetsopbygning.

Den dialog, der skal finde sted i henhold til IUU-forordningen, udstikker rammerne for sådanne kapacitetsopbygningstiltag, og Kommissionen har ofte i samarbejde med EU-fiskerikontrolagenturet (EFCA) på specifik anmodning holdt skræddersyede kapacitetsopbygningskurser i fangsttæsting samt overvågnings- og kontrolværktøjer og -politik i visse tredjelande. De IUU-specifikke kurser supplerer de kapacitetsopbygningstiltag, som Kommissionen og EFCA gennemfører med tredjelande og internationale fiskeriorganisationer, herunder RFFO'erne, inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik. Disse tiltag omfatter bl.a. sektorstøtte inden for rammerne af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri mellem EU og tredjelande, som tager sigte på at øge overvågnings- og kontrolkapaciteten og stramme op på fiskeriforvaltningen i partnerlandene²⁹.

Foruden de mange tilfælde, hvor der er ydet teknisk bistand til finansiering af specifikke tiltag, som gennemføres af tredjelande, har over 55 udviklingslande modtaget teknisk bistand fra EU gennem to programmer, nemlig ACP Fish II-programmet til fordel for landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene) til et beløb af 30 mio. EUR og særprogrammet for miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energi (ENRTP) til et beløb af 2 mio. EUR. Disse programmer har bl.a. til formål at fremme en bæredygtig og ligelig forvaltning af fiskeriet i de pågældende regioner. Bekæmpelsen af IUU-fiskeri er en integrerende del af flere nye finansieringsforslag, idet spørgsmålet er relevant både for programmer vedrørende fødevarerikkerhed og for programmer vedrørende sikkerheden på havet. EU's tiltag er helhedsorienterede og tværsektorielle, idet de er rettet mod alle spørgsmål, der vedrører maritime anliggender, som f.eks. IUU-fiskeri, fødevarerikkerhed, pirateri og væbnet røveri til søs, grænseoverskridende organiseret kriminalitet og terrorisme til havs, ulovlig handel, menneskesmugling, smugling af migranter, smugling af våben og narkotika, handel med beskyttede arter af vilde dyr og planter og andre ulovlige aktiviteter.

---

²⁶ EUT C 364 af 15.10.2014, s. 2.

²⁷ EUT L 360 af 17.12.2014, s. 53.

²⁸ EUT C 142 af 29.4.2015, s. 5 og EUT C 142 af 29.4.2015, s. 6.

²⁹ Der findes oplysninger om bilaterale aftaler med lande uden for EU og om de beløb, der er afsat til fiskeripolitikken, på følgende websted:

http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/international/agreements/index_en.htm.

2.3. UNDERSØGELSER AF FORMODEDE IUU-AKTIVITER FRA FARTØJER

Siden 2010 har Kommissionen undersøgt over 200 tilfælde af formodet IUU-fiskeri fra fartøjer fra 27 lande. Disse undersøgelser har været baseret på oplysninger indsamlet af Kommissionen eller modtaget fra medlemsstater, tredjelande eller interessenter. Som en direkte følge af disse undersøgelser har otte flagstater (Belize, Brasilien, Comorerne, Litauen, Panama, Guinea, Korea og Spanien) og fire kyststater (Liberia, Guinea, Sierra Leone og Guinea Bissau) idømt godt 50 fartøjer sanktioner i form af bøder og gebyrer til en værdi af over 8 mio. EUR. Eftersom flagstaterne henholdsvis kyststaterne eller begge i disse tilfælde har idømt sanktioner, er det indtil videre ikke nødvendigt at opføre de pågældende fartøjer på EU-listen over IUU-fartøjer (**artikel 27, stk. 1**). Kommissionen har samtidig tilskyndet de berørte flagstater til at foretage administrative og retlige reformer med henblik på at styrke kontrollen med deres fartøjers aktiviteter.

Disse undersøgelser er hovedsagelig foretaget på områder, hvor IUU-fiskeriet er mest udbredt og har den største indvirkning - ikke blot på de marine ressourcer, men også på de lokale samfunds eksistensgrundlag. Undersøgelsesarbejdet var især rettet mod tilfælde, der har en håndgribelig EU-dimension, f.eks. fartøjer, der er involveret i eksport til EU, og fartøjer, der hører under EU-operatører eller fører en EU-medlemsstats flag.

Otte RFFO'er har opstillet eller deler lister over fartøjer, hvorom det er konstateret, at de udøver eller støtter IUU-fiskeri i deres respektive konventionsområder. Listerne er vigtige værktøjer for flag- eller havnestatskontrollen, fordi kontrollørerne kan anvende dem i forbindelse med risikovurderingen af havneaktiviteter og fangsttæsting. Hvert år samler EU alle disse lister i én enkelt EU-liste over IUU-fartøjer³⁰ som krævet i IUU-forordningens **artikel 30**.

Fiskerifartøjer, der er opført på EU-listen over IUU-fartøjer, må ikke fiske i medlemsstaternes farvande, tildeles fiskertilladelser, chartres af EU-borgere, anløbe havn i EU, modtage forsyninger, brændstof eller skifte besætning, deltage i aktiviteter med fiskerifartøjer, der fører en medlemsstats flag, importere fiskevarer til EU, udstede fangsttæsting og eksportere eller reeksportere fiskevarer fra EU.

3. DET INTERNATIONALE SAMARBEJDE OG SAMARBEJDET MED INTERESSEENTERNE

3.1. DET INTERNATIONALE SAMARBEJDE

IUU-fiskeriet kan ikke bekæmpes af EU alene. Der er brug for et internationalt samarbejde for at sætte skub i ændringerne på globalt plan. EU har henholdsvis i september 2011 og juli 2012 undertegnet fælles erklæringer om bekæmpelse af IUU-fiskeri med USA og Japan. EU er rede til at arbejde sammen om spørgsmål vedrørende IUU-fiskeri med et hvilket som helst land, der har den samme indstilling til forvaltning og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som EU.

Kommissionen hilser de fremskridt, som FAO har gjort med udarbejdelsen af et globalt register over fiskerifartøjer, køle- og fryseskibe samt forsyningsskibe, velkomment. Formålet med dette initiativ er at stille oplysninger til rådighed om fartøjsidentifikation og andre relevante data, således at man hurtigt kan sammenligne pålidelige oplysninger med oplysninger fra andre kilder. Kommissionen bidrager til FAO's eksperthøringer om fangstdokumentation. Kommissionen

---

³⁰ EUT L 199 af 29.7 2015, s. 12.

støtter anvendelsen af IMO-numre for fartøjer med en bruttotonnage på 100 ton og derover og ser med tilfredshed, at FAO's Fiskeriudvalg (COFI) for nylig har godkendt de frivillige retningslinjer for flagstatspræstationer.

Kommissionen arbejder tæt sammen med Interpol. I 2013 blev Kommissionen observatør i arbejdsgruppen om fiskerikriminalitet, som er nedsat inden for rammerne af Interpols miljøkriminalitetsprogram. Ligesom medlemsstaterne støtter Kommissionen Interpols Scale-projekt, som er et globalt initiativ, der tager sigte på at afsløre og bekæmpe kriminalitet i fiskeriet.

3.2. SAMARBEJDET MED INTERESSEENTERNE

Inddragelsen af interessenterne i bekæmpelsen af IUU-fiskeriet er af lige så stor vigtighed som det internationale samarbejde.

De ikke-statslige organisationer spiller en væsentlig rolle i bekæmpelsen af IUU-fiskeriet gennem deres indsats for at afdække og registrere ulovlige fiskeriaktiviteter, tilskynde beslutningstagere i hele verden til at sætte IUU-fiskeriet på den politiske dagsorden og informere offentligheden om de negative konsekvenser af IUU-fiskeriet. De ikke-statslige organisationer har ofte fremlagt konkrete beviser på IUU-aktiviteter, som Kommissionen har kunnet anvende i forbindelse med forskellige undersøgelser.

Samarbejdet med fiskerisektoren har stor betydning, eftersom det er sektoren, der står i forreste række, når det gælder gennemførelsen af IUU-forordningen. Sektoren sætter nu langt større fokus på alle led i forsyningskæden for at sikre, at det kun er lovligt fangede fiskevarer, der får adgang til EU-markedet. Denne politikændring har været til fordel for de lovlydige leverandører, mens de operatører, der har overtrådt reglerne, har været taberne. Kommissionen har på grundlag af de oplysninger, den har fået fra fiskerisektoren, enten direkte eller gennem de nationale myndigheder, fået kendskab til en række praktiske spørgsmål, som der kan tages fat på for at gøre IUU-forordningen mere effektiv.

4. IUU-FORORDNINGEN - DE NÆSTE SKRIDT

I de fem år, som IUU-forordningen har været anvendt, har den haft en mærkbar virkning på fiskeriet i hele verden. Den indeholder en veletableret mekanisme for samarbejde mellem EU og tredjelande. Den har fået medlemsstaterne og tredjelande til at forbedre overholdelsen af deres internationale forpligtelser som flag-, kyst-, havne- eller afsætningsstater. Medlemsstaterne og tredjelandene er blevet bevidste om, at bekæmpelsen af IUU-fiskeriet har konkrete fordele i form af større indtægter til de lokale eller statslige myndigheder - indtægter, som ellers ville tilfalde IUU-operatører.

På det interne plan agter Kommissionen at videreføre sine bestræbelser for at forbedre den nuværende ordning og for at forenkle og modernisere gennemførelsen af IUU-forordningen. Der er fundet frem til en række tekniske forbedringer, der kan indføres på grundlag af den gældende retsakt. Disse forbedringer tager sigte på at gøre den gældende ordning mere omkostningseffektiv ved at gøre det lettere at gå fra en papirbaseret til en elektronisk ordning. Derved bedres transaktionernes sporbarhed, og ordningen beskyttes mod dokumentfalskneri. Kommissionen ønsker specifikt at bringe fangstdokumentationsordningen up-to-date ved hjælp af et it-system og vil i samarbejde med EFCA udarbejde en harmoniseret ordning for udveksling og krydskontrol af oplysninger. Det nye it-system skal gøre det muligt at lukke en række smuthuller i importkontrollen og foretage en nøjere kontrol af den samlede mængde, der er omfattet af en fangsttattest, der er delt op på flere partier, og dermed hindre hvidvaskning af IUU-fiskevarer. En

harmoniseret risikoanalyse vil resultere i en mere omkostningseffektiv strategi for kontrol af fangsttaster og lette den administrative byrde for medlemsstaternes toldmyndigheder. Disse forbedringer vil blive gennemført i løbet af 2015-2016.

På det eksterne plan agter Kommissionen at fortsætte sit samarbejde med tredjelande gennem det bilaterale samarbejde, gennem dialog og gennem den formelle procedure med gule kort, røde kort og opførelse på listen, som tager sigte på at afhjælpe konstaterede problemer med IUU-fiskeri.

Kommissionen vil fortsat tilbyde teknisk bistand og udviklingsbistand til tredjelande, således at de kan løse deres problemer med IUU-fiskeri. Bistanden kan ydes i form af målrettede tiltag til kapacitetsopbygning i tredjelandenes forvaltninger og tiltag, der gennemføres inden for rammerne af EU's programmer for udviklingsbistand efter benchmarking af landenes behov og udarbejdelse af dertil svarende programmer.

Kommissionen agter også i forbindelse med sin indsats for at forbedre den internationale havforvaltning at overveje, hvilke yderligere tiltag mod IUU-fiskeri der bør træffes på internationalt plan³¹.

Endelig skal det bemærkes, at Kommissionen har fremlagt forslag om en tilpasning af IUU-forordningen til de nye bestemmelser i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde³². Forslaget er stadig til behandling i Europa-Parlamentet og Rådet.

---

³¹ Se Europa-Kommissionens høring om havforvaltning på:

http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/consultations/ocean-governance/index_en.htm.

³² Se Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om oprettelse af en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (COM/2012/0332 final - 2012/0162 (COD)), som findes på: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1439200039646&uri=CELEX:52012PC0332>.